

עלון מס' 81

שיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשיות אחרי מות – קדושים

חמש מדרגות קדושה לעם ישראל

עם ישראל מוגדר ("מעלין בקודש") בחמש מידות ישראליות יסודיות :

ישראל רחמנים, שלושה סימנים יש באומה זו, הרחמנים והביישנים, וגומלי חסדים (יבמות עט,א) אהבת הבריות שלנו היא המשך לאברהם אבינו.

ישראל ענוים, מידה שניה זו במדרגה קצת יותר עליונה, הענוה היא יסוד מידות ישראל, היא מתגלה באופן חברתי כלפי אדם אחר, אבל היא שייכת גם כלפי שמיא. (חולין פט,א)

ישראל מאמינים, זאת הגדרה מפורשת של חז"ל, והיא המשך של אברהם אבינו שעלין נאמר "והאמין בד'" לעומת הענוה שהיא משותפת ליחס כלפי הבריות וכלפי מעלה ויש לה פנים לכאן ולכאן – הרי האמונה היא **כולה כלפי שמיא**, היא שייכת לריבוננו של עולם, כלשון הפסוק "בטח בד' ועשה טוב, שכון ארץ ורעה אמונה" (תהילים לז,ג)

ישראל נביאים, מדרגה שהיא יותר עליונה מאמונה. "הנח להם לישראל, אם אין נביאים הן, בני נביאים הן" (פסחים סו,א) זאת **קדושה של נבואה**.

ישראל קדושים, למעלה מהכל (חולין ז,ב) "קדושים אתם במציאות הטבע שלכם" – כל הדברים העומדים ביסוד המציאות הם **ציווי וברכה גם יחד**. כמו אמונה ותשובה, גם קדושה שייכת **להכרחיות הטבע שלנו**. זו היא ברכה אלוהית הבאה 'בכפייה' מעצם יצירתנו האלוהית, קדושה מחוברת לטהרה וגורמת לטהרה.

לכן **טבע ישראל חייב להתגלות בטהרה ובצניעות** ומתוך כך שתי הפרשיות 'אחרי מות' ו'קדושים' מחוברות באופן טבעי נורמלי ואידיאלי, לעניין של **'קדושים תהיו'**.

על פי "שיחות הרב צבי יהודה" (פרשיות [אחרי מות] קדושים סדרה ב בשנת תשל"ד עמודים 183-187) להר"ש אבינר הי"ו

וכמו כן על פי "מאורות הרצי"ה" תשכ"ד ב (עמ' קלא) להרב הושע רבינוביץ הי"ו